

سخن سردبیر

سال اول، شماره اول، پاییز ۱۳۹۱

به نام آنکه جان را فکرت آموخت چراغ دل به نور جان برافروخت

جایگاه ایرانیان در تأثیرگذاری بر فرهنگ، ادبیات و آیین‌های دیگر ملت‌ها و نیز در گسترش واپسین دین الهی و علوم اسلامی، بر کسی پوشیده نیست. ملت بزرگ ایران‌زمین، همواره بهترین سرمایه‌های معنوی و مادی خویش را، از جمله دین، تمدن، دانش، تاریخ، فرهنگ، ادبیات و ... بر سایر ملت‌ها عرضه کرده است. این دستاوردهای جهانی در طی دهه‌های گذشته و بویژه سال‌های پس از انقلاب شکوهمند اسلامی، پیوسته با اقبال دوستداران در دورترین نقاط جهان مواجه بوده است. از این رو، شایسته است عطش معنوی و علمی آنان را با بهره‌گیری از چشمه‌های دانش آموزشکای زبان که به طور مدام در حال تحول است، به صورت علمی سیراب سازیم.

آغاز سخن، بویژه آن زمان که سخن از دانش گسترده و نوینی چون دانش آموزشکای زبان فارسی به عنوان زبان دوم یا خارجی در میان است، بسیار سخت است. در راه دشوار آموزش زبان فارسی، همواره با پرسش‌های بیشمار روبه‌رو بوده‌ایم؛ از جمله: چرا باید زبان فارسی را آموزش دهیم؟ تا چه اندازه با دانش آموزشکای زبان فارسی آشنا هستیم؟ ویژگی یادگیرندگان ما چیست؟ چه چیزی را باید آموزش دهیم؟ چگونه محتوای آموزشی تهیه کنیم؟ چگونه آن را باید آموزش دهیم؟ دانسته‌های علمی ما مدرسان چه باید باشد؟ چگونه کلاس‌های چندزبانه و چند فرهنگی را باید مدیریت کنیم؟ چگونه داشته‌های یادگیرندگان فارسی را ارزیابی کنیم؟ و ...

یافتن پاسخ علمی این پرسش‌ها، نیازمند کوشش‌های همه‌جانبه و صادقانه‌ی همه دست‌اندرکاران امر آموزش زبان فارسی به غیر فارسی‌زبانان است. مرکز آموزش زبان فارسی دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره) نیز به نوبه خود قدم‌های ارزشمندی را برای حل بسیاری از آن‌ها برداشته است. از جمله این

اقدامات آن است که در سال ۱۳۹۱ کوشیده است تا با راه اندازی پژوهش‌نامه‌ی آموزش زبان فارسی به هدف‌های زیر برسد:

کمک به گسترش دانش آموزشکاوای زبان فارسی به عنوان زبان دوم یا خارجی و حوزه‌های مربوط به آن در مناطق دوزبانه‌ی ایران و سایر کشورها، هماهنگی و تشویق تحقیقات عملی در زمینه‌ی آموزشکاوای زبان فارسی، انتشار آخرین تحولات این علم و به اشتراک گذاشتن نتایج به دست آمده از تحقیقات استادان و صاحب‌نظران این عرصه و سرانجام، آگاهانیدن نهادها و مسوولان دست‌اندرکار این حوزه از تحولات این دانش و نیز از نیازهای علمی و آموزشی مدرّسان زبان فارسی در سایر کشورها.

البته، در اینجا بایسته است از کمک‌های بی‌دریغ رئیس محترم دانشگاه بین‌المللی امام خمینی(ره)، دکتر آل‌بویه، معاونان محترم پژوهشی و فناوری، اداری و مالی و امور بین‌الملل دانشگاه، به ترتیب: آقایان رصافی، همتی و میرحسینی و مدیریت محترم مرکز آموزش زبان فارسی، آقای دکتر حسینی مقدم و نیز از تلاش‌های فراوان جناب آقای دکتر نظری، مدیر محترم کتابخانه‌ی مرکزی و چاپ و نشر دانشگاه، جناب آقای دکتر پاشازانوس مدیر مسئول محترم فصلنامه و سرکار خانم فراهانی، کارشناس نشر دانشگاه، سپاسگزاری نمایم. هم‌چنین مراتب قدردانی خویش را از تلاش‌های شبانه‌روزی کارشناس صبور و دلسوز نشریه، خانم زهرا اکبرشاهی، صمیمانه ابراز می‌کنم. سرانجام از تمام اعضای گرامی هیأت علمی مرکز آموزش زبان فارسی، به‌ویژه همکاران فرهیخته‌ام آقایان سید اکبر جلیلی، محمد باقر میرزایی حصاریان و مهدی خدادادیان برای همکاری و هم‌فکری در بخش‌های گوناگون این نشریه کمال قدردانی را دارم.

بی‌تردید، بدون یاری و حمایت شما پژوهشگران و اعضای محترم هیات علمی دانشگاه‌ها پژوهش‌نامه‌ی آموزش زبان فارسی، پا به عرصه‌ی نشریه‌ها نمی‌نهد؛ بار دیگر دست همکاری‌تان را به گرمی می‌فشاریم. ما به ارائه‌ی کارهای تازه و جذاب پژوهشی شما در سطح جهانی می‌اندیشیم.

امیر رضا وکیلی فرد - آموزشکاوای زبان فارسی و سردبیر